

TÜRKİYE SURİYE

HAKAN PAKSOY

Suriye ile yeniden masaya oturmak!

Hakan Paksoy

2011 Mart'ında başlayan Suriye iç savaşı büyük kayıplarla süregeldi. Hem Suriye kaybetti hem de Türkiye. Suriye, **sınırımızda PKK'nın devletleşme sürecine girdiği 3 yapılı şekilde** parçalanma aşamasında. Biz de 13 milyon civarında geçici koruma altındaki Suriyeli sığınmacıyla ne yapacağımızı bilmeden devam ediyoruz.

Yönetimdeki büyük yanlış Türkiye'yi bugüne getirdi. Ama hata diye anlaşılmasın. Varmak istedikleri ideolojik hedef akla, tarihe, sosyolojiye ve gerçeklere uygun değildi. Bu ideolojilerinin peşinden gittiler. Yanıldılar. Yanılgıları da emperyalist Batı'ya yaradı. Tarih, elbette, Türk Milleti'nin düşürüldüğü durumu bütün açıklığıyla yazacaktır.

Bugün 13 yıldan sonra tekrar Suriye Arap Cumhuriyeti ve Beşar Esad'la yeniden ilişki kurmaya çalışıyoruz. İlginçtir ki bu ilişki Suriye'nin başına açılan iç savaş sorununun kaynağı kadro ile kurulmaya çalışılıyor.

Bu kadar zayıf bir elle masaya oturmak aslında büyük zaaf olsa gerek. Bunun millî menfaatler açısından çok da doğru olmadığını kime sorsanız söyleyebilir sanırım. Ancak yapacak başka bir şey de yok doğrusu. Sistemde bir mecburiyet var.

Doğru bilinen yanlışlar

Durumun vahameti kamuoyunun doğrulara desteğini gerektiriyor. Türk milliyetçilerinin düşünceleri de önem arz ediyor. Peki hepsi de aynı mı düşünüyor? Hayır, aynı düşünmüyor. Aynı olmadığına maddeler hâlinde örnek vereceğim.

Örnekler, ciddiyeti ve samimiyeti tartışılmayacak bir Türk milliyetçisinin sosyal medya paylaşımından alınmıştır.

1. "Yaklaşık 10 yıldır sığınmacılar sorunu yaşıyoruz."

Sığınmacılar sorunu 2011 Mart'ında başlayan Suriye iç savaşıyla eşzamanlı. O yıl sonuna doğru 100 bin olan sayı kısa sürede milyonlara ulaştı. İlk önce Hatay'da kurulan çadır kampı ve muhaliflerin oradan yönetilmesiyle görüldü. Daha sonra da kontrolden çıktı.

2. Misak-ı Millî sınırlarına tam olarak ulaşamadık. Mesela Musul ve Halep eyaletlerimizi kurtaramadık ... sığınmacılar sorunu Kuzey Irak ve kuzey Suriye'deki Türkmen sorunudur. Misak-ı Millî sorunudur ."

Eğer "Kuzey Irak"tan kasıt bugünkü Irak'ın kuzeyindeki Barzani bölgesi ise orada -maalesef- Irak anayasasına göre kurulmuş bir federatif devlet vardır. Artık hem Türkiye tarafından hem de uluslararası tanınırlığı söz konusudur. Yine maalesef ki Türkiye'yi yönetenlerin ideolojik hedefleri ve vahim hataları ya da yanlışları (!) sebep olmuştur.

Eğer, "Kuzey Irak"tan kasıt oradaki PKK varlığı ise bu da farklı cümleleri kurmayı gerektirir. Barzani bölgesi, Suriye'deki PYD / PKK bölgesi ve onların arasına girmiş olan Sincar'daki PKK ilişkileri

üzerinde etraflıca durmak lazımdır.

Kuzey Irak Türkmenleri meselesi başta Kerkük olmak üzere, **Türkmeneli** meselesidir. Ancak **orada bile İhvanı politikası izlendiğini söylemek çok da yanlış olmayacaktır.**

2003'teki Kerkük'teki Tapu ve Nüfus idarelerine girilerek imha edilmesine, mezarlıkların tahribine Türkiye'yi yönetenlerin "*Merak etmeyin asılları bizde.*" dedikleri hiç akıldan çıkmamalıdır. (Bu husus da ayrı değerlendirme konusudur.)

Suriye ve Irak Türkmenleri bizim kanayan yaramızdır. Ancak çözümü için Türkiye'deki sığınmacı Suriyeliler üzerinden pazarlık iması bile doğru değildir.

Misak-i Millî sınırları net belirlemez. Birinci maddesi:

*"Osmanlı Devleti'nin sadece Arap çoğunluğunun yaşadığı, 30 Ekim 1918 tarihli **Mütarekenin imzalanması sırasında işgal altında kalan kısımlarının mukadderatı ahalisinin serbestçe vereceği oylara göre belirleneceğinden** adı geçen Mütareke hattının içinde ve dışında dinen, ırken, emelen birleşmiş, karşılıklı sevgi ve fedakârlık hisleriyle dolu, örfî ve içtimaî haklarıyla mahallî şartlara tamamen riayetkâr Osmanlı-İslâm ekseriyetiyle meskûn bulunan kısımların tamamı hakikaten ve hükmen hiçbir sebeple ayrılma kabul etmez bir bütündür."* der.

Bu maddeye göre sadece Musul vilayeti elimizden çıkmıştır. Bugünkü sınırlarımız da Lozan Antlaşmasıyla belirlenmiştir. Herhangi **bir değişiklik ya da düzenleme Antlaşma'nın toptan değişmesine kadar gidecek kapıyı aralar.** Ancak Hatay'ın anavatana katılması gibi bir yöntem farklıdır. Yöre halkının tercihi gereklidir.

21.yüzyılın başındaki şartlar ve millî bir yönetim Atatürk'ün yolundan gitseydi bir şeyler olabilir miydi bilinmez. Ama bugünkü şartlar böyle bir ihtimali ortadan kaldırmış görünüyor.

2017'de Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın *Lozan güncellenmeli* dediğinde, Yunanistan cumhurbaşkanının, *güncellenemez* demesi ve tartışmaları arşivlerdedir.

3. "... gerçek çözüm ... Lazkiye'den Irak sınırına kadar... en az 100 km. derinliğinde güvenli bir bölge kurmaktır ... Mecburen Türkiye'nin garantörlüğündeki güvenli bölgelerde yaşayacaklar. Güvenli hâle getirdiği bu bölgeye başta Türkmenler olmak üzere bütün sığınmacıları iskân edebilir. Böylece hem bölgede kurulacak PKK devletinden kurtulabilir hem de sığınmacı sorununu kökten çözebilir. Yani bir taşla iki kuş vurabilir."

Suriye sınırı boyunca ve Suriye topraklarında bir güvenli bölge kurmaktan bahsetmektedir. Bu da sınır boyunca 100 km'lik bir toprak parçasını topraklarımıza katmak anlamına gelmektedir. Türkiye'yi yönetenlerin büyük yanılgısı tam da buydu.

Suriye sınırlarımız 911 km'dir. Arazi düzdür. Daha fazla da çorak arazidir. Yerleşim kısıtlıdır.

Fırat Vadisi dışında da tarım arazisi yok denecek kadar azdır. Fırat üzerindeki barajlar hem enerji hem sulama hem de doğu batı geçişleri açısından stratejik öneme sahiptir. Şu an ABD desteğiyle kurulan PYD / PKK yapısı tarafından kontrol edilmektedir.

Bilindiği üzere demiryolumuz tam Suriye sınırından geçer. Sınırdan 32 km aşağıda Suriye boyunca M4 karayolu vardır. Teknik açıdan, sınırlarımızı şimdiki hattından koruma kolaylığımızla aşağı indirerek

korumak arasında bir fark yoktur. Uluslararası hukuk sınırlarımızı koruma hakkı tanır.

Güvenli bölge dendiği anda ise durum değişir. Statü farklılığı devreye girer. Bu Suriye'nin toprak bütünlüğüne müdahale demektir. Sınır ötesi bir operasyondur. Dayanacağınız hukuk oluşmak zorundadır. Aksi takdirde savaşa kadar gider. Ucu da açıktır. Terörle mücadele için Suriye Arap Cumhuriyeti'yle iş birliği gerekir.

Ayrıca, Fırat'ın doğusunun tamamı ile Rakka'dan sonra çizdiği yayın içinde kalan kısımlar ABD destekli PYD/PKK kontrolündedir. Birleşmiş Milletler bu yapıyla iletişim kurmaya başlamıştır. Bu iletişimi kurbağanın suyunun yavaş yavaş ısıtılması olarak değerlendirmek gerekir. Üzerinde dikkatle durulması gereken bir husustur.

Esas tehlike PYD/PKK yapılanmasıdır. Bu yapının devlet statüsüne geçmesiyle -ki geçme yolunda önemli mesafe kat edildi- Türkiye'nin toprak bütünlüğü ve egemenliğine yönelecek tehdit büyür. Bu sefer Türkiye'nin millî devlet yapısını düşünmeye başlarız.

4. "Ayrıca İdlip'te 3/4 milyonluk bir Afganistan vardır . Eğer ordumuz buralardan çekilirse Esat PKK ve İŞİD ile başa çıkabilecek mi?"

Bu, oradaki on binlerce kafa kesen, insan yakan, kendilerinden başka herkesi kafir ilan eden katil teröristleri Türkiye zapt edecek ve besleyecek demektir. Böyle bir şey olabilir mi? Kaldı ki bütün dünya bu terör unsurlarının Türkiye tarafından başka kriz bölgelerinde kullanıldığını konuşuyor. Doğru ya da yanlıştır ama doğruysa Türkiye Cumhuriyeti'ni zora sokacak bir konudur. Onlarla başta Suriye Arap Cumhuriyeti olmak üzere, onun yardıma çağırıldığı Rusya ve İran mücadele etmelidir.

5. "Hemen belirtelim ki hem Irak'ta hem de Suriye'de iç savaş mezhep yüzünden çıktı . Bundan sonra bu insanlar nasıl bir arada yaşayacaklar. Oralarda demokratik laik cumhuriyetler yok ki. Mecburen Türkiye'nin garantörlüğündeki güvenli bölgelerde yaşayacaklar."

Bilinmelidir ki iki devletin başına gelenler de emperyalistlerin coğrafyayı düzenleme projesidir. Müslümanlar arasındaki mezhep çatışması değildir. Dolayısıyla yaşananlara mezhepler üzerinden bakmak emperyalistlerin ekmeğine yağ sürer.

Göstere göstere geldi

Bölgenin sigortası Türk millî devleti ve Türk kimliğidir. Dolayısıyla en önemlisi de Türk kimliğini zayıflatmak, mümkünse ortadan kaldırmaktır(!) Kimliğimiz devletimizin omurgasıdır. Bunda da ne kadar büyük sıkıntı yaşadığımız düşünen herkesin malumudur.

Aşağıdaki paragraflar yazdığım mektuptan. Tarihi de 26 Eylül 2007.

"(Endişem) Devletimizin millî yapısının bozulacağı, tek milletli bir devletten çok milletli bir yapıya geçileceğidir. Dolayısıyla çok kültürlülük, daha ilerde de çok hukukluluk ve ardından uğruna insanların çok kıyıcı savaşlar sonunda büyük bedeller ödediği bu toprakların elden çıkabileceği veya en azından bugünkü sınırların küçülerek değişeceği endişeleridir.

Bu endişelerin komplo teorisi veya vehim olduğu iddia edilecek ve ardından da 'atalarınız -Osmanlı- bu toprakları ne güzel idare etti, siz de başarabilirsiniz, hani hep istiyordunuz ya, Misak-ı Millî deyip

duruyordunuz işte size fırsat, bakın Irak'ta dağılmak üzere ABD'de oradan çıkacak onları himayenize alıp petrolü de kontrol edersiniz, daha ne istiyorsunuz?' denilecektir.

Maalesef Türk milliyetçiliğine hizmet etmiş dev isimler de bu süreçte kısmen veya tamamen, bir program dâhilinde veya iyi niyetle yer almakta, sürecin ve yapılmak istenenlerin en önemli muhaliflerinden olması gereken Ülkücülerin (Türk milliyetçilerinin) seslerinin kontrol altına alınması da böylece halledilmiş olmaktadır."

Yıkılmasına sebep olan da yapacak olan da aynı

Özetle, Suriye Arap Cumhuriyeti'nin egemenliği ve toprak bütünlüğü Türkiye açısından önemlidir. Geçmiş Astana Süreci toplantıları ve Türkiye, Rusya ve İran Liderler zirvelerinin sonuç açıklamalarında hep buna vurgu yapılmıştır. Ortak açıklamalarının hepsi de "Suriye Arap Cumhuriyetinin egemenliği ve toprak bütünlüğüne" diye başlar. Irak'ta yaşananların Suriye'de tekrar etmesine, Suriye'nin de parçalı devlet yapılanmasına ya da bölünmesine izin verilmemelidir. Bu sonuca yol açacak davranışlardan da kaçınılmalıdır.

Hani, Emekli Korgeneral Engin Alan X hesabında "Askeri Stratejide önemli bir gerçek vardır: Yığınakta yapılan hata, harbin sonuna kadar düzeltilemez. Şimdi Türkiye, başından beri Suriye ile ilgili yaptığı yığınak (politik, askeri) yanlışı ile yüzleşiyor." diyordu ya, haklıydı.

7 Haziran 2015 seçimlerinden sonra hatayı düzeltme fırsatı doğdu. Ancak olmadı. Hükümeti kurmamak da yığınaktaki başka hataydı. Yeniden seçim yapabilmek için süre dolduruldu.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçmek başka bir hataydı. Hatta en büyüklerden birisi. Türkiye'yi tek adama mahkûm eden ve acil değişikliği seçim dışında imkânsız kılan bir sistem getirildi.

Yani, yığınaktaki hatalar zincirlemeydi. Aynı kadroyla devam edilmesinin hep önü açıldı.

Bu şartlarda bile olsa Suriye ile masaya oturmak kaçınılmaz bir zorunluluğumuz. Yoksa millî egemenliğimiz, millî birliğimiz ve toprak bütünlüğümüz tehlikeye girecek. Bakalım bu işlerin tamamına sebep olanlar, eski defterler açıldığında ne yapacaklar?

Tarih büyük kırılmalara tanıklık edecek gibi görünüyor.